אוך שוין אין קאנטאקט מיט דיר, ווארטע איך אויף דיין ענטפער.

אין שולע לערן מיר אלע ווי אזוי צו שרייבן אן אויפזאץ. מיר שרייבן אויף אידיש, ענגליש, העברעאיש, אדער ווי מען רופט עס אויף דייטש. אבער אין דער אלגעמיינער לעבן רעדט מען נאר אידיש. אין דער שטאט וואו איך וואוין, ווערן אידיש, ענגליש, העברעאיש, פויליש, ווי אויך אנדערע שפראכן גערעדט

ווי/ אאא קרוטרוואל.

ע. בעזונג, וועי מה טוב וו,

אויך זעווי, אז סוף-כל-סוף ווערט אויך ענגלאנד ל"ן ני-יארן.

כיבעקומען זוי ווייט איז דער קאמף אין ווייסרוסלאנד.

אבער איך האב נאך נישט קיין ווארט פון אייך, ווי איך וועל אין זאך זיין אין דער ווייטקייט, אויב איר וועט נישט שרייבן אין ענגליש. איך האב נאך נישט פארגעסן אלע מיינע ענגלישע ווערטער, אבער איך וואלט ליב גערן, אז איר זאלט מיר שרייבן אויף ייִדיש.

איך בין אין דער ווייטקייט, אבער איך בין נישט אין דער ווילדער וועלט. איך לעב אין א ציוויליזירטער שטאט, וווּ מען קען נאך אלץ קריגן אלע מינים פון ווארג, אפילו ביכער אויף ייִדיש. איך האב אויך א ייִדישע פרוי, וואס איז אויך א ייִדישע, אבער זי איז נישט פון דער אלטער וועלט, זי איז פון דער נייער וועלט, וואס איז אויפגעוואקסן אין אמעריקע. זי איז א מאדערנע פרוי, וואס איז נישט קיין שוואכע, נישט קיין פחדנית, נישט קיין בעל-תשובה, נישט קיין פרומע, נישט קיין שטיקל פון א פרוי, נישט קיין שלעפערין, נישט קיין שפיגל פון איר מאן, נישט קיין שטומע שיכור, נישט קיין שטיקל פון א מענטש, נישט קיין שטיקל פון א מאשין, נישט קיין שטיקל פון א מאשין, נישט קיין שטיקל פון א מאשין